

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עב"י 44156-05-21 אבני נ' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב אליו הואצלו סמכויות
שר הבריאות ואח'

תיק חיצוני :

בפני כבוד השופט נמרוד פלקס

ד"ר אריה אבני

המערער

נגד

1. השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב אליו הואצלו
סמכויות שר הבריאות
2. משרד הבריאות ירושלים

המשיבים

פסק דין

1. ערעור על החלטת כב' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב (להלן - "המשיב") מיום 23.2.2021 (להלן - "ההחלטה"), שניתנה בהתאם לסמכות שהואצלה לו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז - 1976 (להלן - "הפקודה"), בה הורה על ביטולו לצמיתות של רישיון המערער לעסוק ברפואה.
2. המערער רופא מורשה ובעל תואר מומחה בכירורגיה כללית, אשר הוגשה כנגדו קובלנה משמעתית, בגין חמש פרשות, כדלקמן: הראשונה, קריאה לציבור להפר את הוראות משרד הבריאות בנוגע לנגיף הקורונה; השנייה, שידול לזנות והטרדה מינית באמצעות פרסום "בדף הפייסבוק" של המערער; השלישית, פרסום משמץ כנגד רופאים אונקולוגים, נגד חיסונים וקריאה ללידות בית בניגוד לחוזר מינהל הרפואה; הרביעית, המלצה טיפולית להורי קטין שפנו אליו, שלא לחסנו בחיסון אנטי - טטנוס, לאחר שנכווה; החמישית, הפרה מתמדת של הוראות הפקודה.
3. עניינו של המערער הובא בפני וועדה בהתאם להוראת סעיף 44 לפקודה (פרופ' יהודה סקורניק, פרופ' אליעזר קיטאי, עוה"ד לינדה שפיר) (להלן - "הוועדה"), אשר לאחר דיון מקיף המליצה, ביום 16.2.21, להתלות את רישיון המערער לעסוק ברפואה למשך שנתיים, וכן לשקול הפניית המערער לבדיקה רפואית - נפשית, בהתאם להוראת סעיף 33 לפקודה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

**עב"י 44156-05-21 אבני נ' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב אליו הואצלו סמכויות
שר הבריאות ואח'**

תיק חיצוני :

- 1
- 2
- 3
- 4 . ההחלטה מיום 16.2.21 באה בעקבות החלטתה הקודמת של הוועדה, בה המליצה להרשיע
- 5 את המערער בכלל המיוחס לו בכתב הקובלנה, למעט במיוחס לו בסעיף 6(ג) לקובלנה - הוא
- 6 פרסום סרטון "YOUTUBE" בו קורא המערער לציבור לא לפחד ממחלת הקורונה.
- 7 בקיצור נמרץ אפנה להלן למעשים אותם קבעה הוועדה שהמערער אכן ביצע, ודומה שלא
- 8 הייתה מחלוקת ממשית באשר לביצועם.
- 9
- 10 .5 הפרשה הראשונה, קריאה לציבור להפר הנחיות משרד הבריאות באשר לנגיף הקורונה -
- 11 המערער מפעיל אתר מרשתת, לרבות "דף פייסבוק", בהם מפרסם מאמרים המעודדים את
- 12 הציבור להפר את הנחיות משרד הבריאות, תוך הפצת מידע כוזב הממעיט מסכנת נגיף
- 13 הקורונה, ומשיא עצות הסותרות את הנחיות משרד הבריאות בעניין זה.
- 14
- 15 .6 כך פרסם המערער, במהלך חודש מרץ 2020, פרסומים הקוראים לציבור לקיים "מפגשים
- 16 המוניים ומסיבות ... ללא בידוד", "כולם לוחצים ידיים, כולם מתחבקים", "חס וחלילה
- 17 לא לדווח לרשויות ולא לספר לאנשים היסטריים שעלולים להפיץ את השמועה ואף לדווחו
- 18 לרשויות. אל תפחדו, תחבקו". עוד באותה תקופה, במסגרת פרסומיו, כינה המערער את
- 19 הנחיות משרד הבריאות "מטופשות של משרד שרובו מיותר", "רוצים בריאות ? תתעלמו
- 20 מהם". קרא להתייחס להנחיות משרד הבריאות "כאילו נרשמו על החול שניה לפני בוא
- 21 הגל", "אל תאמינו לאנשי משרד הבריאות, הם אשמים בפשעים ... בהוראות שהם מנחים,
- 22 בזלזול וביוהרה שלהם ושל רבים מהרופאים הצייתנים, עוצמי עיניים למידע כלפי
- 23 הזקוקים לעזרה רפואית. מישוהו שולט בהתנהלותם הנבזית", "משרד הבריאות הוא
- 24 האסון הלאומי", "בכיר המשרד הבריאות, אני יכול להצביע עליו ... הוא האחראי למוות
- 25 בעקבות שפעת. הוא פשוט כישלון בריאותי" ועוד ועוד.
- 26
- 27 .7 הפרשה השנייה, שידול לזנות והטרדה מינית - במהלך שנת 2019 פרסם המערער "בדף
- 28 הפייסבוק" קריאה לצרוך שירותי זנות כשיטת ריפוי, וכלשונו: "מאונן ? ... אפילו החרדים
- 29 הרי הולכים לנערות ההן בכל גיל ... ניסיתי לשכנע אותו במשך לפחות שנה עד שקיבלתי
- 30 את הסכמתו ... הרמתי טלפון על פי עיתון ודיברתי איתה ... הסברתי לה את הבעיה
- 31 הרפואית ועל הצורך הקיים ... אני בטוח שאותה נערת ליווי עשתה למענו יותר ... הבחור
- 32 עם סרטן מעי גס חי עד היום. אולי גם בזכות הזונה ... מצאתי אותה טלפונית בדירה ברחוב
- 33 ראשי בתל אביב, קרוב לים ... נסעתי ראשון והוא אחרי, במכוניתו עד לכתובת ההיא.
- 34 כעבור כמה ימים קיבלתי דיווח. היה נהדר. הוא יחזור אליה ... אולי אני לא נחמד, שאני
- מזווג גבר עם נערת ליווי, או זונה בשפה העממית ..." ועוד ועוד.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עב"י 44156-05-21 אבני נ' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב אליו הואצלו סמכויות שר הבריאות ואח'

תיק חיצוני :

- 1 הפרשה השלישית, פרסום משמיץ כנגד רופאים אונקולוגים, נגד חיסונים וקריאה ללידות
- 2 בית בניגוד לחוזר מינהל הרפואה - במהלך חודש אפריל 2019 פרסם המערער במרשתת
- 3 שלל השמצות כנגד רופאים אונקולוגים והטיף כנגד בדיקות ממוגרפיה וביופסיה, וכלשונו :
- 4 "הבנתי שהיא כן עשתה ממוגרפיה, למרות שאני מתנגד לביצועה ... בשד כלשהו אולי אפילו
- 5 עברה ביופסיה כזו, שגרמו לרופאים קונבנציונליים, שיש המתארים אותם כאונקולוגים
- 6 מומחים ... אני אישית, יש לי בחילה מאונקולוגים". "האונקולוגים הם הסיבה העיקרית
- 7 למותם של ילדים חולי סרטן". "מנסים להפחיד אתכם. חצבת היא מחלה נפלאה ... מי
- 8 האידיוט שמרשה להזריק, שהיא דרך לא טבעית וכושלת ... דרך שסותרת את ההיגיון
- 9 האלוהי ... מי נתן לה בעבר חיסון שדפק לה את המערכת ? ... פגומי חיסון מתו ...". "כל
- 10 החיסונים הם רעים ואסור לתיתם לתינוקות ולילדים בארץ ישראל. האם ראשי משרד
- 11 הבריאות שקרנים ? לא, אבל כן. הם משוחדים ? לא, אבל כן ... כל חיסון (מזרק עמוס
- 12 רעלים, בעיניו) שמקבלים, דופק את מערכת החיסון הטבעית, שאותה מצווה לשמור ...".
- 13 "הכי טוב ללדת בבית. גם אחרי 4 ניתוחים קיסריים ... והכי בריא ... ללא חיסונים".
- 14
- 15 9. הפרשה הרביעית, המלצה טיפולית להורי קטין שפנו אליו, שלא לחסנו בחיסון אנטי -
- 16 טטנוס, לאחר שנכווה - עת פנו אל המערער הורי קטין, אשר נכווה, המליץ להם שלא לחסנו
- 17 בחיסון אנטי - טטנוס, והם שעו להמלצתו. לאחר שהיועץ המשפטי לממשלה פנה בעניין אל
- 18 בית המשפט, החווה המערער דעתו האמורה אף בפני בית המשפט, אשר דחה את עמדת
- 19 המערער וחייב את ההורים לחסן את בנם. ראו : עמ' 4 לפרוטוקול מיום 17.7.22.
- 20
- 21 10. הפרשה החמישית, הפרה מתמדת של הוראות הפקודה - המערער נמצא בעבר, פעמיים,
- 22 כמי שנהג באופן שאינו הולם רופא מורשה. בשנת 2015 קבע המשיב, כי המערער פרסם
- 23 פרסומים מעליבים, ולפיכך התלה את רישיונו למשך חודש ימים ; בשנת 2019 נמצא, כי
- 24 המערער חזר על מעשיו האמורים, ואזי ננזף. המערער שב על התנהלות זו, עת המשיך
- 25 לפרסם פרסומים משמיצים ועולבים.
- 26
- 27 11. הוועדה הביאה בגדר שיקוליה את אמירותיו הקשות של המערער, אשר כאמור כלל אינן
- 28 שנויות במחלוקת, את המלצותיו למתן טיפול רפואי בדרך של הפניית מטופלים לצריכת
- 29 שירותי זנות, את השתלחותו חסרת הרסן ברופאים וגורמי רפואה אחרים, ואת קריאותיו
- 30 להפר את הנחיות משרד הבריאות - הן באשר להתמודדות עם נגיף הקורונה והן בעניינים
- 31 אחרים. עוד שקלה הוועדה שמא באה התנהגות המערער בגדרי חופש הביטוי והדעה, או
- 32 שמא בפנינו השמצה לשמה ותו לא. לאחר שקילת כלל השיקולים הנוגעים בדבר מצאה
- 33 הוועדה, כי אכן יש לראות בהתנהגות המערער משום התנהגות שאינה הולמת רופא.
- 34

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

**עב"י 44156-05-21 אבני נ' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב אליו הואצלו סמכויות
שר הבריאות ואח'**

תיק חיצוני :

12. עת שקלה הוועדה המלצתה באשר לאמצעי המשמעת אותם יש להטיל על המערער הביאה
לנגד עיניה אף את המשך התנהגותו, בדרך של פרסום פרסומים נוספים, דומים במהותם
לאלו שהובאו לעיל. פרסומים מהם ניתן ללמוד, כי אף שהמערער הביע בפני הוועדה חרטה
מסוימת, או שמא, אולי, הצהרת כוונות חלקית, לשנות מנהגו, הרי, שאין בכוונתו לשנות
דרכו כלל ועיקר.

13. כך, אף בשלהי שנת 2020 ובראשית שנת 2021, המשיך המערער לפרסם במרשתת, כי "אין
טעם להתחסן ... אתם גורמים לעצמכם נזק ... אין מגיפה ... ניתן לרפא כל מחלה - מחלה
נגיפית - שפעת, חזרת, חצבת, אדמת, צהבת ... אבל זה לא היה מביא כל רווח לתעשיית
התרופות ... אז אני אפתח את הפה שלי בצורה, בהרבה יותר חריפה ... כל חיסון שנתתם
לילד ופגעתם ביכולותיו המוחיות ... בית חולים הוא המקום הלא בריא ביותר ללדת ...
מבקשים אישור (שלא לעטות מסכה) ... אני נותן. כי זה תפקידו של רופא. אני לא צריך
לראות את החולה ... אני יודע שכל חיסון מזיק ... ביבי, שהוא באמת איש חכם, קיבל
זריקת דמה, פלצבו, מים עם קצת מלח. וחלק מהעם האמין לוידאו ... כל מה שנותן לכם
רופא, הוא מוטעה ... כל הרפואה הקונבנציונלית, הכרונית, רפואת ילדים זה הכל ...
בולשיט מוחלט ... כל חיסון מעלה את הסבירות של אלצהיימר, של אוטיזם, של ריטלין,
מחכה לכם מעבר לפינה ... הרופאים הורסים לנו את החיים לגמרי ..."

14. אף בדיון שהתקיים בפני טען המערער - מפי בא כוחו - כי יש יסוד לסברה שהמערער ישנה
דרכיו לעתיד לבוא. ברם, מספר דקות לאחר מכן מצא לנכון המערער עצמו לשאת דבריו,
מהם עולה, שאם קיימת תקווה שבעת הקרובה ינהג אחרת, הרי, שעסקינן בתקווה רחוקה
עד מאד. ראו: עמ' 7 לפרוטוקול מיום 17.7.22.

15. הוועדה התחבטה האם יש לבטל את רישיון הרפואה של המערער, עת הוא אינו שועה
להנחיות משרד הבריאות, קורא להפרתו, ואף מעיד על עצמו, כי באם יישלל רישיונו ימצא
פרנסתו כנטרופט, הומאופט, וימשיך להשיא עצות כפי שהוא עושה היום. יחד עם זאת
המערער העיד על עצמו בפני הוועדה, כי מטרתו לעשות טוב ולפעול למען בריאות הציבור,
עת הוא קורא שלא להיזקק לשירותי הרפואה הקונבנציונלית, ולמצער לאותם חלקים
ברפואה הכוללים נטילת תרופות, חיסונים וכיו"ב. הוועדה לא מצאה כיצד ניתן ליישב את
הסתירה שבין התנהגות המערער העלולה להוביל לחולי ומוות, לבין רצונו לפעול לטובת
הציבור. בנסיבות אלו, ובשים לב להתנהגותו הרצידיוויסטית, מצאה הוועדה, כי יש
להתלות את רישיונו לתקופה מוגבלת, וכן להעמידו לבדיקה רפואית בטרם תום תקופת
ההתליה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

**עב"י 44156-05-21 אבני נ' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב אליו הואצלו סמכויות
שר הבריאות ואח'**

תיק חיצוני :

16. המשיב אימץ את ממצאי הוועדה, באשר להיות התנהגות המערער בלתי הולמת רופא מורשה, וראה חומרה יתרה בהתבטאויות המערער, בהן טמונה סכנה ממשית לשלום הציבור. לכך יש להוסיף את "השתלחויותיו חסרות הרסן, הבוטות וחסרות הבסיס כלפי ציבור הרופאים וראשי משרד הבריאות - אשר חורגים בהרבה מהסביר והמותר במסגרת חופש הביטוי, שהינו ערך חשוב ומוגן בכל חברה דמוקרטית - הרי לך מרשם ברור לאנרכיה מוחלטת שאותה מנסה הנקבל לגרום, תוך שהוא מתהדר בתואר רופא ובכינוי דוקטור" (סעיף 15 להחלטה).
17. יחד עם זאת מצא המשיב לסטות מהמלצת הוועדה בדבר התליית רישיון המערער לתקופה מוגבלת, והורה על שלילתו לצמיתות. בקביעתו זו הצביע הן על השלכותיה החמורות האפשריות של התנהגות המערער דווקא בתקופת התפרצות מגיפת הקורונה, והן על היות המערער משום "שור מועד", אשר לא שעה לכלל צעדי המשמעת המתונים שנקטו כנגדו בעבר, חזר על התנהגותו הבלתי הולמת, וזאת אף בעת האחרונה, לאחר שהוועדה מצאה את התנהגותו כבלתי הולמת, וקודם להמלצתה בדבר אמצעי המשמעת.
18. המערער משיג על ההחלטה ואף על המלצות הוועדה, עת לטעמו נפלו בהן פגמים עובדתיים ומשפטיים היורדים לשורשו של עניין. המערער מלין על הבאת אותם פרסומים שביצע לאחר הגשת הקובלנה בגדרי המלצת הוועדה וההחלטה, עת לטעמו לא עמדה לו ההזדמנות להתגונן כנגד הטענות שנטענו כלפיו נוכח פרסומים אלו. עוד מלין המערער על הבאת פרסומי הנטענים כנגד רופאים אונקולוגים וקריאה להימנע מחיסונים, עת לטעמו אלו כלל לא הוכחו. דומה שאת עיקר חיציו מפנה המערער כנגד חומרת אמצעי המשמעת - הוא התליית רישיונו לצמיתות - עת לטעמו אמצעי המשמעת שנקט בעניינו חורג בחומרתו מאמצעי משמעת שנקטו כלפי רופאים אחרים בעבר. המערער אף מנסה לבסס בטיעונו את עמדתו באשר לאופן הראוי להתמודד עם נגיף הקורונה, אשר את עצם קיומו הוא אינו מכחיש, עת לטעמו לעמדתו זו שותפים רופאים רבים (סעיפים 27 - 30 לכתב הערעור). המערער מצביע על החשיבות הרבה שבמתן במה לביקורת ולדעות רפואיות שונות, המאתגרות את הנחיות משרד הבריאות. עוד מצביע המערער על כך ששלילת רישיונו פוגעת בו ובפרנסתו, ואף בסיכוייו להיבחר לכנסת ישראל, עת הקים מפלגה בראשותו, אשר מצעה מתבסס על הבנתו את הרפואה הציבורית ורצונו לשנותה.
19. המשיב מחרה מחזיק אחר ההחלטה, וגלל כך לא אדרש לכלל טענותיו. יחד עם זאת אפנה לדברי בא כוח המשיב בדיון שהתקיים בפני, עת לטעמו ניתן להמשיל את התנהגות המערער בכל הנוגע למגיפת הקורונה, כאילו היה המערער לובש בגדי כבאי הניצב במרכזו של אולם

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

**עב"י 44156-05-21 אבני נ' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב אליו הואצלו סמכויות
שר הבריאות ואח'**

תיק חיצוני :

בוער מלא אנשים, ובהציגו בכך מצג של בר סמכא, היה משדל את הציבור להישאר באולם
הבוער, פן יבולע לו באם יצא מהאולם.

דיון

20. הליך קבלת החלטה שעניינה ביטול או התלית רישיון של רופא הוא דו-שלבי: ראשית,
מתקיים הליך בפני הוועדה, שבמסגרתו זכאי הרופא הנקבל להביא ראיותיו ולהשמיע את
טענותיו. שנית, מתקבלת החלטה סופית על-ידי שר הבריאות, על סמך המלצות הוועדה.
שר הבריאות האציל כאמור למשיב את סמכותו מכוח סעיף 41 לפקודה. ההליך בפני
הוועדה הוא הליך מעין שיפוטי, שבמסגרתו מוענקות לוועדה סמכויות שונות לגבי הבאת
ראיות ועדויות בפניה.

21. ככלל אין מקום להתערב בממצאים עובדתיים שקבעה הוועדה אשר שמעה את העדים
והתרשמה מהם באופן ישיר. ראו: ע"א 2242/18 **משרד הבריאות נ' מאיר** (2018) (להלן -
"**עניין מאיר**"); ע"א 10979/04 **לאור נ' שר הבריאות**, פ"ד נט(6) 357 (2005). סוגיית
ההתערבות בממצאים העובדתיים אף אינה מעוררת שאלה של ממש במקרה דנן, שכן לא
קיימת מחלוקת עובדתית ממשית, עת עיקר העיקרים של הפרסומים אותם פרסם המערער
כלל אינם שנויים במחלוקת, וכך אף לא שנויה במחלוקת המלצתו להורי הקטין שלא לחסנו
בחיסון אנטי - טטנוס.

22. בכל הנוגע למסקנות המשפטיות, ובכלל זה הקביעה האם העובדות מלמדות על היות
התנהגות המערער משום התנהגות בלתי הולמת רופא מורשה, אף כאן חל אותו כלל של
"הנסגה", או "נסמכות" - המנחה את בתי המשפט באשר למידת ההתערבות בהחלטות
ערכאות מעין שיפוטיות שונות, המסדירות את סטנדרט ההתנהגות הראוי בתחומים
מקצועיים שונים. כלל זה מוביל לכך שהתערבות בית המשפט בהחלטות המשיב תבוא אך
כאשר אלו חורגות מהסביר באופן ניכר. זאת אף בשים לב למומחיות המשיב והוועדה
בתחומי הרפואה והמשמעת, אשר נותנת להם נקודת מבט רחבה בענייני רפואה והשלכת
יישום סעיף 41 לפקודה על כלל ציבור הרופאים והמטופלים. דברים אלו יפים אף ביתר
שאת עת עסקינן לסוג ומידת אמצעי המשמעת בהם נקט המשיב, אף אם אלו סטו מהמלצת
הוועדה. ראו: בר"ש 2388/22 **שאהין נ' עיריית חיפה** (2022); ע"א 4693/90 **סאוסן נ' שר
הבריאות**, פ"ד מו(1) 309 (1991) (להלן - "**עניין סאוסן**"); ע"א 3425/90 **פינסטרבוש נ' שר
הבריאות**, פ"ד מו(1) 321 (1991); ע"א 412/90 **אליהו נ' שר הבריאות**, פ"ד מד(4) 422, 427

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עב"י 44156-05-21 אבני נ' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב אליו הואצלו סמכויות שר הבריאות ואח'

תיק חיצוני:

- 1 8142/04 ע"א (1990) (להלן - "עניין אליהו"); ע"א 6179/05 זליקוביץ נ' זיילר (2007); ע"א 8142/04
2 מלימובקה נ' שר הבריאות, פ"ד נט(6) 166 (2005).
- 3
- 4 23. בחינת המעשים אותם ביצע המערער מלמדת, שאכן ראוי היה לשלול את רישונו לצמיתות.
5 מעשי המערער נוגעים לארבעה רבדים שונים, אשר בכל אחד ואחד מהם יש משום התנהגות
6 שאינה הולמת רופא. הראשון, פרסומים בהם מעודד המערער את הציבור - תוך אזכור
7 היותו רופא מורשה - שלא לנהוג בהתאם להנחיות והמלצות משרד הבריאות; השני, הטחת
8 השמצות ועלבונות ברופאים, ראשי מערכת הבריאות וגורמי רפואה אחרים, קבל עם ועדה;
9 השלישי, מתן טיפול רפואי תוך התעלמות ובניגוד להנחיות משרד הבריאות; הרביעי,
10 קריאה לצריכת שירותי זנות, היא למעשה עידוד הציבור לצרוך שירותים אלו, על כל
11 המשמעות הפוגענית שיש בכך.
- 12
- 13 24. הפקודה אמנם אינה מגדירה מה היא אותה התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה, ואת
14 תוכנה של אותה "התנהגות בלתי הולמת" יוצקים אנשי המקצוע ובתי המשפט. ראו: ע"א
15 224/79 דימנט נ' שר הבריאות, פ"ד לה(2) 424 (1981) (להלן - "עניין דימנט"); ע"א 412/90
16 אליהו נ' שר הבריאות, פ"ד מד(4) 422 (1990). סבורני, כי צדקו המשיב והוועדה עת ראו
17 בהתנהגות המערער, בכל אחד ואחד מרבדיה, ולא כל שכן בהצטברותם, משום התנהגות
18 שאינה הולמת רופא מורשה. אבאר.
- 19
- 20 25. באשר לרובד הראשון יאמר, כי מקצוע הרפואה, כמקצועות חופשיים נוספים, אשר העיסוק
21 בהם טעון רישיון מאת המדינה, דורש עמידה בסטנדרטים וכללים הנקבעים מעת לעת, הן
22 באשר לעצם קבלת הרישיון והן באשר להמשך ההחזקה בו. קודם לקביעת כללי התנהגות,
23 או המלצות רפואיות, מתקיים במשרד הבריאות - הוא הרגולטור - שיג ושיח, ואזי נופלת
24 החלטה באשר לאותו סטנדרט טיפולי רפואי. מטבע הדברים עת מתקיים שיג ושיח עשויות
25 להישמע דעות שונות, ובהחלט ייתכן שהחלטת הגורם המוסמך שהתקבלה בסופו של יום
26 לא תתאם את דעתו של מי מהרופאים האוחזים ברישיון.
- 27
- 28 26. אכן בידי רופא, אשר חולק על הנחיות מעין אלה, להביע דעתו אף לאחר מתן הנחיה כאמור.
29 ברם, יש להבחין בין הבעת דעה, לבין הסתה, תוך ניהול מסע השמצה כנגד גורמי הרפואה,
30 בכדי לנסות להניא את הציבור מלפעול בהתאם לאותה הנחיה. רופא הבוחר לנהל מסע
31 דלגיטימציה מעין זה מוציא עצמו מהכלל, ונוהג באופן שאינו הולם רופא מורשה. ונשוב
32 ונאמר - הבעת דעה, בהחלט כן; ניהול מסע שיסוי וביזוי, כנגד חבריו הרופאים, תוך ניסיון
33 להטות עת דעת הציבור ולהניאו מלפעול בהתאם להמלצות רשויות הרפואה, בהחלט לא.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עב"י 44156-05-21 אבני נ' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב אליו הואצלו סמכויות שר הבריאות ואח'

תיק חיצוני :

השוו : בש"פ 369/12 **מדינת ישראל נ' הכהן** (2012) ; בג"ץ 1074/93 **היועץ המשפטי נ' בית**
הדין הארצי לעבודה, פ"ד מט(2) 485, 501 (1995) ; בש"פ 5934/05 **מלכה נ' מדינת ישראל**,
פ"ד נט(2) 843, 833 (2005).

27. דברים אלו מתקשרים אף לרובד השני, שעניינו לשון הרע במלוא עוצמתה, אשר לשם
המחשתה די בקריאת דברי המערער, אשר חלקם הובא לעיל. רובד זה אינו נוגע אמנם
בליבת כשירות המערער לשמש רופא, אלא עניינו השפעתם הרעה של מעשיו על חבריו
הרופאים ותדמית מערכת הבריאות בכללותה, עת יש במעשיו כדי לערער את אמון הציבור
במערכת זו. אין צורך להכביר מילים, כי התנהגות מעין זו אינה הולמת רופא מורשה. אכן
ביקורת על הנחיות והחלטות מערכת הבריאות והעומדים בראשה היא ככלל לגיטימית, אך
זאת עת הדברים נאמרים בלשון מנומסת, ומתבססים על עובדות אמת, כדי שהביקורת
תשמש מנוף לשיפור תפקודו של הגורם המבוקר, ולא כלי להכפשתו. חוששני, כי התנהלות
המערער רחוקה מרחק מזרח ממערב מאותה ביקורת קונסטרוקטיבית, הגונה ומנומסת.
השוו : על"ע 3954/03 **ניר נ' לשכת עורכי הדין**, פ"ד נו(5) 844 (2003).

28. הרובד השלישי, מצביע באופן מובהק על היעדר כשירות המערער לשמש רופא מורשה. זאת
עת המערער - במסגרת פעילותו כרופא מורשה - פועל במובהק בניגוד לסטנדרטים
הרפואיים המקובלים. למערער תובנות ודעות משלו באשר לאופן הטיפול הראוי, לרבות
אופן הטיפול עת קיים חשש שאדם עלול לחלות במחלת הצפדת (טטנוס). אכן בידי המערער
להחזיק בדעותיו. אך מקום בו הוא מעניק שירות רפואי, אשר בהתאם להוראת סעיף 3(א)
לפקודה אך בידי רופא מורשה להעניקו, אין הוא חופשי עוד לממש את דעותיו, תוך הטעיית
ציבור מטופליו, העלול לסבור שמפאת היות המערער רופא מורשה, הוא אף מעניק טיפול
רפואי בהתאם לסטנדרט הרפואה המקובל. ככל שמעוניין המערער להעניק טיפול, שאינו
רפואי, כדוגמת טיפול הומאופתי או נטרופתי, אשר אינו דורש רישיון, בידי לעשות כן, אך
לא בדרך של הצגת הטיפול הניתן כטיפול רפואי - ולמעשה בעניינו היעדר טיפול רפואי -
תוך הצגת מצג, כי עסקינן בהחלטה העומדת בגדרי הסטנדרט הרפואי המקובל.

29. הרובד הרביעי, הוא עידוד צריכת שירותי זנות - אינו בא בהכרח בגדרי ליבת עיסוקו
הרפואי של המערער - אם כי אף המלצתו זו, כפרסומי, באה אגב המלצות רפואיות
טיפוליות שנתן לפונים לקבלת שירותיו, ואף מצא לפרסמם קבל עם ועדה. אף אם אניח
לטובת המערער, כי אין לראות במעשים אלו ככאלו שבוצעו "בכוועו" של המערער כרופא,
עדיין יש בהם משום התנהגות בלתי הולמת רופא מורשה. הדין הוא שאותה התנהגות בלתי
הולמת אינה אך במסגרת עבודתו הרפואית של הרופא המורשה, אלא אף בענייניו האחרים

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עב"י 44156-05-21 אבני נ' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב אליו הואצלו סמכויות שר הבריאות ואח'

תיק חיצוני :

- 1 והאישיים, וזאת אף אם אותה התנהגות אינה באה לכדי עבירה פלילית. ראו לדוגמא : עניין
2 דימנט. דומה שאף למערער עצמו לא היה הסבר מניח את הדעת להתנהגותו האמורה, או
3 ליתר דיוק הסבר מדוע אין לראות בה משום התנהגות בלתי הולמת.
4
5 30. מהאמור עולה, כי הן ממצאי הוועדה והן ההחלטה אך סבירים, בכל הנוגע להיות התנהגות
6 המערער בלתי הולמת רופא מורשה. נפנה איפוא אל אמצעי המשמעת, הוא כאמור שלילת
7 רישיון המערער.
8
9 31. אכן בעניין זה סטה המשיב מהמלצת הוועדה והחמיר עם המערער, וסבורני, כי החלטתו
10 אך סבירה ובדין יסודה. ראו : ע"א 325/85 **בן צבי נ' שר הבריאות** (1985); עניין סאוסן בעמ'
11 314. אכן לכאורה יש בהחלטה משום עליית מדרגה משמעותית ביחס לפעמיים הקודמות
12 בהן נמצאה התנהגות המערער בלתי הולמת, אך אף בהתנהגות המערער ונסיבותיה חלה
13 החמרה ניכרת. כך בעבר הסתפק המערער בהטחת דברי בלע ולשון הרע כנגד חבריו
14 הרופאים ומערכת הרפואה בכללותה, אך בפרשות נושא ההליך דנן לא הסתפק המערער
15 בעלבונות, אלא פעל לשם סיכול מדיניות הבריאות של הגורמים המוסמכים.
16
17 32. בשולי הדברים יוער, כי אין בדברי כדי לחוות דעה רפואית - מקצועית, באשר לטיבה
18 ותועלתה של מדיניות בריאות זו או אחרת. יחד עם זאת, מקום בו נקבע סטנדרט מקצועי,
19 או המלצה ברורה, הנוגעת לתחום עיסוק הטעון רישיון, פעולת בעל רישיון כדי להסית את
20 הציבור שלא לנהוג בהתאם לאותו סטנדרט או המלצה, מובילה למסקנה, כי אין מקום
21 שיחזיק ברישיון, כל עוד ממשיך הוא בדרכו.
22
23 33. חומרה יתרה מצאתי בהתנהגות המערער באשר לטיפול בילד שנכווה. בפשטות ניתן לתאר
24 תפקידו של רופא ככזה המקבל אליו מטופל, בוחן את מצבו, ומחווה דעה באשר לטיפול
25 המתאים לאותו מצב, בהתאם לידע ולמיומנות שרכש. מתן חוות דעת המובילה מטופל,
26 ובמקרה דנן את הוריו, לסבור שלא נדרש כל טיפול, עת ההנחיה הרפואית המקובלת -
27 הפוכה, סוטה באופן ממשי מהתנהגותו של רופא מורשה סביר, וממילא מהווה התנהגות
28 שאינה הולמת רופא מורשה.
29
30 34. דומה שההבדל הממשי בין המלצות הוועדה לבין ההחלטה הוא, כי הוועדה סברה שאולי
31 ישנה המערער דרכיו בעתיד, והותירה פתח לבחינת עניינו - ובכלל זה בחינת בריאותו
32 הנפשית - שנתיים לאחר שלילת רישיונו; ואילו המשיב סבר, כי הישנות מעשי המערער
33 מלמדת על כך שלא ישנה דרכיו, ויש לשלול רישיונו לצמיתות. לעניין זה אעיר, כי ככל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

**עב"י 44156-05-21 אבני נ' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב אליו הואצלו סמכויות
שר הבריאות ואח'**

תיק חיצוני:

שישנה המערער דרכיו הרי, שבידיו לפנות בבקשה לחידוש רישיונו, אף מקום זה נשלל
לצמיתות. השוו: עניין אליהו בעמ' 428.

35. אף כאן דומני, כי החלטת המשיב בדבר מידת אמצעי המשמעת אך סבירה. דברים אלו
פיים הן במבט רטרופקטיבי בהתחשב במידע שעמד בפני המשיב בעת מתן ההחלטה, והן
בשים לב לנסיבות המתקיימות היום, עת אף בדיון שהתקיים בפני - על אף ניסיון בא כוח
המערער לטעון, כי המערער שינה דרכיו - חזר המערער על עמדותיו והתבטאויותיו, אשר
מלמדות על כוונתו להמשיך בדרכו ככל שיתאפשר לו.

36. המערער בעל דעות נחרצות, אשר חורגות באופן ניכר מהסטנדרט הרפואי המקובל
והמחייב. לטובת המערער אניח, כי אינו "שרלטן", מכחיש קורונה מובהק ומאחז עיניים
מסוכן" (סעיף 16 להחלטה), אך וודאי שתפיסותיו חורגות מהסטנדרט הרפואי המקובל
והמחייב, כפי שהוגדר על ידי גורמי הרפואה המוסמכים. מקום בו בוחר המערער, פעם אחר
פעם, לסטות מאותו סטנדרט מקובל ומחייב, ואף לנסות לגרום לציבור הרחב שלא לפעול
בהתאם לסטנדרטים והמלצות אלו - מוציא עצמו המערער מהכלל, ובוחר במעשיו שלא
להחזיק ברישיון רפואה - שכן ככל רישיון המקנה למחזיק בו זכות ורשות לבצע דבר מה,
הרי, שכפוף הוא לכללי התנהגות מסוימים.

עוללות

37. המערער הצביע כאמור על אי אלו פגמים שנפלו לשיטתו בהחלטה ובהמלצת הוועדה,
ובפרט בכל הנוגע להבאתם בחשבון של פרסומים וטענות עובדתיות, אשר לא עמדה לו
ההזדמנות להתגונן מפניהן. אין בדברים אלו כדי לשנות את מסקנתי, ולו מן הטעם שעיקר
העיקרים של המעשים שיוחסו למערער, כלל אינם שנויים במחלוקת, ואף בהתעלם מאותן
טענות עובדתיות, מפניהן לא זכה המערער להתגונן כדבעי לשיטתו, עומדת ההחלטה -
הנסמכת בעיקרה אף על המלצות הוועדה - על רגליים איתנות.

38. לא נעלמה מעיני אף טענת המערער באשר לפגיעה הנגרמת לו נוכח שלילת רישיונו, אף
בשים לב לנסיבותיו האישיות. המערער אף טען, כי נוכח גילו אין הוא עוסק כמעט במתן
שירותי רפואה בפועל, ושלילת רישיונו מונעת ממנו להתפרנס ממתן חוות דעת רפואיות.
הדין הנהוג הוא, כי לשיקולים הפרטניים הנוגעים לעבריו המשמעת משקל מועט, אל מול
המשקל הרב שיש לתת לשיקולי האינטרס הציבורי. ראו: ענין מאיר. מתן הכשר למערער
להמשיך ולהחזיק ברישיון רפואה, בעודו ממשיך בדרכו, ובפרט מטיף להפרת ההנחיות
הרפואיות הניתנות בידי הגורמים המוסמכים, אינה עולה בקנה אחד עם האינטרס

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

**עב"י 44156-05-21 אבני נ' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב אליו הואצלו סמכויות
שר הבריאות ואח'**

תיק חיצוני:

הציבורי, ואף עלולה להוביל להטעיית הציבור, בכך שיסבור שתפיסותיו הבריאותיות של
המערער עולות בקנה אחד עם הסטנדרטים הרפואיים המקובלים, או למצער אינן חורגות
מהם באופן כה משמעותי.

אשר על כן הערער נדחה.

ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"ב, 20 יולי 2022, בהעדר הצדדים.

נמרוד פלקס, שופט